

Eylülün Suçu Ne

— sürgünadam · 18 Eylül 2021

Vurduk ayrılıkların suçunu eylüllere,
Dökülen yaprakların rengine boyadık özlemlerimizi.
Savrulduk her birimiz bir yerlere,
Kör kuyularda bıraktık, sararıp solan umutlarımızı.
Oysa vuslattı, rengârenk, yep yeni başlangıçlardı eylüller,
Öğretmenlerin, okullarına, öğrencilerine,
Çocukların ışığa, arkadaşlarına kavuşmasıydı,
Ağustosta kavrulup yananların, yağmurla buluşmasıydı.
Bükülmüş bellerin, nasırlı ellerin, duâsıydı eylüler,
Alın terinin, helâl lokmanın, şükür secdesiydi.
Bağların, bahçelerin, ırmakların, göllerin neşesiydi,
Rahmetin, bereketin, yeni umutların müjdesiydi eylüller.
Maviydi kaptanların, tayfaların gözlerinde,
İstavrittî, palamuttu, etti fukaranın evinde,
Sözdü, nişandı, düğündü memleketimin köylerinde,
Umuttu, mutluluktü, bunalmış yüreklerimizde eylüller.
Kelepçeledik takvimlerin eylül yapraklarını,
Dinlemedik, anlamadık rüzgârlı çığlıklarını,

Ayrılığın da, hasretin de, gurbetin de suçlusu sensin,

Hazansın, hüzensün, gözyaşısın dedik eylüllere.

Vefâsızsa gidenler, yolunu bekleyen sevenlerine,

Dönmüyorsa baharla geri, eylülün bunda suçu ne?

Aldırma sen, eylüllü ayrılık şiirlerimize, türkülerimize

Kışı, baharı, yazı, gez dolaş yine gel eylülüm, huzur ver ömrümüze.

#aslanyılmaz#sürgünadam#